

T. B. M. M.

(S. Sayısı : 512)

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı ile Ankara Milletvekilleri Alpaslan Pehlivanlı ve Hazım Kutay'ın 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi ve Anayasa Komisyonunun Mütalaası, Sağlık ve Sosyal İşler ve Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (1/758, 2/433)

T.C.

Başbakanlık

12.11.1990

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı: K.K.Gn.Md. 07/101-33/06013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 18.9.1990 tarihinde kararlaştırılan "506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı" ve gerekçesi ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Yıldırım Akbulut

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Sosyal Sigortalar Kanununun Geçici 75 inci maddesinin iptali istemi ile Anayasa Mahkemesine açılan iptal davası ile ilgili olarak Anayasa Mahkemesince verilen 12.12.1989 tarih ve Karar Sayısı 1989/48 nolu red kararında özetle;

"3522 sayılı Kanun, temelde Anayasa Mahkemesinin önceki kararının gerekçini yerine getirmeyi ve Mahkeme Kararı sonucu ortaya çıkan hukukî boşluğu doldurmayı ve bu arada bozulan sosyal güvenlik ve eşitliği sağlamayı öngörmektedir.

Anayasa Mahkemesi Kararı ile Anayasaya aykırılığı saptanan bir yasaya dayanılarak ileriye yönelik hak kazanılması veya kazanılmış bir haktan söz edilemez. Sonuç olarak yasa koyucu Anayasa Mahkemesi iptal kararının gerekçini yerine getirmek üzere takdir ve tercihini kullanmış, bu amaca yönelik bir yöntem saptanmıştır." denilmektedir.

Kararda ayrıca, "Bu yasanın Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmesi nedeniyle kazanılmış haktan söz edilerek aynı statüde farklı aylıkların ödenmesini sürdürmek olanaklı değilse de yürürlükteki yasaya dayanılarak ödeme yapan bu kişilerin zararlarının karşılanması Devlete güven ilkesinin gereğidir. Ancak uygulama sonuçlarının yeniden değerlendirilerek varsa mağduriyet konusunun çözümlenmesi istenmektedir.

Böylece konu hukuken sonuçlanmış olmakla birlikte, Anayasa Mahkemesinin belirtilen karar çerçevesinde, borçlanma yapan emeklilerin mağduriyetlerini ortadan kaldırmak üzere yeni bir yasal düzenleme yapılması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇESİ

Madde 1. — Bu madde ile 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa iki geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 76 ile Geçici 70 nci madde hükümleri uyarınca Sosyal Sigortalar Kurumuna borçlanma yaparak, borçlanma primi ödemiş olanlara yeni gösterge düzenleme hakkı verilmiştir.

Madde de yer alan sisteme göre Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Geçici Gösterge Tablosunun en üst gösterge rakamı olan 5000 üzerinden borçlanmak üzere 31.12.1987 tarihine kadar müracaat edipte 4 200 000 TL. 31.1.1988 tarihine kadar müracaat edipte 5 040 000 TL. ödeyen sigortalıların aylıkları, 4 050 gösterge cari kat sayı ve % 50 aylık bağlama oranına göre hesaplanacak miktara yükseltilerek ödenmesi öngörülmüştür.

Filhakika, eğer bu kişiler 9.7.1987 tarihinde emeklilik talebinde bulunmamış olup da yine tavandan prim ödemek suretiyle 1990 yılında emekli olsalardı, 4050 göstergeden aylık alacak ve bu aylıkları, 3395 sayılı Kanunla getirilen sistem gereğince % 50 aylık bağlama oranı üzerinden hesaplanacaktı.

Böylece Kanun Tasarısı ile getirilen sistem, bunların mağduriyetlerini giderici ve emsalleri ile eşit miktarda aylık almalarını sağlayıcı bir hüviyet taşımaktadır.

Geçici gösterge tablosundaki en üst gösterge rakamı olan 5000 göstergenin altında bir gösterge üzerinden borçlanma yapanların aylıkları, ödedikleri prim ile orantılı olarak yükseltilecektir.

Buna göre, örneğin Geçici Gösterge Tablosunun (3000) göstergesinden borçlanma yaparak (31.12.1987 tarihine kadar yürürlükte olan 70 kat sayıya göre) 2 520 000 TL. borçlanma primi ödeyen sigortalının yeni göstergesi:

4 200 000	2 650 (ek gösterge ilavesi)
2 520 000	X

oranına göre hesaplanacaktır. Bu hesaplamada belirlenen 1590 ek gösterge ilavesi sigortalının 1400 göstergesine ilave edilerek, üst gösterge tablosundaki en yakın göstergeye (3000) ne yükseltilecektir.

Aynı örnekte eğer sigortalı geçici gösterge tablosundaki (3000) gösterge üzerinden borçlanmayı 1988 yılında yaparak 84 kat sayı üzerinden hesaplanarak 3 024 000 TL. olarak ödemiş ise bu sigortalının yeni göstergesi;

5 040 000	2650 (ek gösterge ilavesi)
3 024 000	X

oranına göre hesaplanacaktır ki yine aynı sonucun elde edilmesi temin edilmiş olacaktır.

Geçici Madde 77 ile bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde Sosyal Sigortalar Kurumuna yazılı mürcaatları durumunda Geçici 70 nci madde hükmü uyarınca borçlanma yapan sigortalıların ödedikleri borçlanma primlerinin tamamı iade edilecektir. İade alan sigortalılar Geçici 76 nci madde hükmünden yararlanmayacaklardır.

Madde 2. — Yürürlük maddesi

Madde 3. — Yürütme maddesi

TBMM Anavatan Partisi

Grup Başkanlığı

Sayı: 07-90/42

9.11.1990

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifimiz gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Hazım Kutay

Ankara

Alpaşan Pehlivanlı

Ankara

GEREKÇE

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bu Kanuna Ek ve Geçici Maddeler Eklenmesine Dair 3395 sayılı Kanunun Geçici 5 inci Maddesi ile 9.7.1987 tarihinden önce en üst gösterge olan 1400 gösterge üzerinden aylık alanlarla, aylık talebinde bulunup işlemleri henüz bu tarihe kadar tamamlanmamış olanlardan gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık bağlanmaya hak kazananlara, sözü edilen maddedeki şartlara göre borçlanmak şartı ile 6400 gösterge üzerinden aylık bağlanacağı hükmü getirilmiştir.

Bu yasadan faydalanmak isteyenler o gün için asgarî 4 200 000 TL. tutarındaki ileriye doğru beş yılın prim borcunu peşin yatırarak kamuoyundaki tanımı ile "süper emekli" olmuşlardır.

Yasanın sözü edilen maddesinin Anayasa Mahkemesince iptali ile ortaya çıkan mağduriyet 3522 sayılı yasa ile çözülmeye çalışılmış ise de geçici bir çözüm olduğu açık olan bu düzenleme bugüne kadar bu emeklilerin gerçek mağduriyetlerini karşılayacak düzenlemeyle değiştirilmemiştir.

3395 sayılı Yasanın geçici 5 inci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi yerine geçici çözüm olarak ikame edilen 3522 sayılı Yasanın iptal talebinin aynı mahkemece reddedilmesi bugünkü uygulamaya hukukî haklılık kazandırmaktaysa da her hukukî haklılığın sosyal haklılık getirmeyeceği hatta hakkaniyete uymayabileceği açıktır. Bu Kanundan yararlananlardan, o sırada emekli olanlar satıp, borç alarak zor şartlarda temin ettikleri paralarla, o sırada çalışanlar ise aldıkları (bugün emsallerinin 4050 gösterge rakamından emekli olmak için ayrıldıklarında aldıkları yaklaşık 60 milyon liradır) kıdem tazminatlarıyla bu borçlanmayı yapmışlardır. Bu riske girmenin tek sebebi devlete güven, amacı ise geleceğe güvenle bakmaktır. Çözümü geciktirmek devlete güveni sarsacağı gibi gelecek güvencelerini de sarsacaktır. Devletin görevi buna müsaade etmemektir. İşte teklifimiz bu amaçla hazırlanmıştır.

Geçici 5 inci madde kapsamına girmeyip, zaman içerisinde prim ödeyerek 1990 yılı içinde emekli olanlar 4050 gösterge üzerinde emekli olmaktadırlar. 1991 ve 1992 yılında emekli olacaklar da 5100 ve 6400 gösterge üzerinden emekli olacaklardır. Geçici 5 inci madde kapsamına girenler ise ileriye doğru beş yıllık primlerini peşin ödemelerine rağmen bundan yararlanamamaktadırlar. Anayasa Mahkemesi ayrıcalık tanınamayacağı gerekçesiyle bu uygulamayı iptal

etmiştir. Oysa Geçici 5 inci madde kapsamına girenlere de ilk andan itibaren değilse de senele-re göre emsallerine uygulanan göstergenin uygulanması hem hakkaniyete hem de Anayasa Mah-kemesi kararına uygun olacaktır. Bu düzenlemeyi yapmak ve artık bir toplum yarası haline gelen durumu çözmek için bu teklifimiz hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Bu maddede 3395 sayılı Yasanın Geçici 5 inci maddesi kapsamına girenler yani kamuoyundaki “süper emekli” olarak tanımlananlar tarif edilmiş ve bunların emsalleri gibi üst gösterge tablosunun en üst göstergesinden yaşlılık aylığı alabilmeleri, kanun teklifimiz 1990 yılında yürürlüğe girdiği takdirde 1991 ve 1992 yıllarında da o yılın en üst göstergesi üze-rinden yaşlılık aylığı almaya devam edecekleri hükme bağlanmıştır. Buna göre kanun kapsa-mına girenlere 1990 yılı için 4050, 1991 ve 1992 yılları için de 5100 ve 6400 gösterge rakamları uygulanacaktır.

Madde 2. — Hükümü kalmayan 506 sayılı Yasanın Geçici 75 inci maddesi yürürlükten kal-dırılmıştır.

Madde 3. — Bu Kanunun uygulanmasıyla Sosyal Sigortalar Kurumuna gelecek yükün, kendi kaynaklarıyla karşılanması kurumu malî sıkıntıya sokacağından bu sigortalıların bugün aldıkları yaşlılık aylığı tutarları ile bu kanundan yararlandıklarında alacakları yaşlılık aylığı tutarları arasındaki farkın hazinece karşılanması öngörülmüştür.

ANKARA MİLLETVEKİLLERİ ALPAŞLAN PEHLİVANLI
VE HAZIM KUTAY'IN TEKLİFİ

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 36. — 3395 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu ile 991 sayılı Kanuna göre malullük, yaşlılık ve ölüm sigortalarında gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık almakta olanlar ile bu tarihte aylık talebinde bulunmuş olup, işlemleri tamamlanmamış olanlardan gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık bağlanmaya hak kazananlardan;

1. 22.7.1987 tarih 87/11994 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla tespit edilen geçici gösterge tablosundaki derece ve kademelerden hangisi üzerinden borçlanarak prim ödeyeceklerini tespit edip altı ay içinde kuruma yazılı olarak bildirerek,

2. Müracaatı takip eden ay başından başlamak üzere her ay için 30 gün itibariyle ve 1 inci bende göre seçtiği derece ve kademenin karşılığı göstergenin aynı tarihte yürürlükte olan katsayı ile çarpımına göre bulunacak borçlanmaya esas matrah üzerinden % 20 oranında prim ödeyerek, borçlanıp, kendilerine seçtiği derece ve kademe üzerinden hesaplanarak tebliğ edilen 5 yıllık prim tutarını ödeyenlere Geçici 69 uncu madde hükmü uyarınca kanunun yürürlüğe girdiği yıl içinde emekli olanların üst gösterge tablosunda gelebildikleri en üst gösterge üzerinden yaşlılık aylığı almaya hak kazanırlar. Müteakip yıllarda da o yılın en üst göstergesi üzerinden yaşlılık aylığı almaya devam ederler.”

MADDE 2. — 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Geçici 75 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3. — Sigortalıların bu Kanundan yararlanmadan önceki aylık tutarları ile, yararlandıktan sonraki aylık tutarları arasındaki fark hazinece karşılanır.

MADDE 4. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu
Esas No.: 1/758, 2/433
Karar No.: 4

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuza Başkanlığınızca havale edilen "506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı" ile "Ankara Milletvekilleri Alpaslan Pehlivanlı ve Hazım Kutay'ın 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi" Komisyonumuzun 15.11.1990 tarihli 9 uncu Birleşiminde ilgili Bakanlık temsilcileri ve teklif sahibinin de katılımı ile görüşülmüştür.

Komisyonumuzca Tasarı ve teklifin birleştirilerek görüşülmesi kararlaştırıldıktan sonra aynı konuyla ilgili yasayı daha önce Anayasa Mahkemesi Esas 1988/19, Karar 1988/33 sayı ile iptal ettiğinden anılan Kanun Tasarısı ve Teklifin de, Anayasaya aykırılığı açısından değerlendirilmesine gerek görülmüştür.

Bu nedenle Komisyonumuz Kanun Tasarısı ve Teklifinin İçtüzüğümüzün 35 inci maddesinin 2 nci fıkrası gereğince Anayasa Komisyonunun görüşünün alındıktan sonra görüşülmesine karar vermiştir.

Gereği için Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan
Mustafa Balçılar
Eskişehir

Kâtip
Hamdi Özsoy
Afyon

Üye
Mustafa Demir
Şanlıurfa

Üye
Mehmet Akdemir
Gaziantep

Üye
Kerem Güneş
Kars

Üye
Talat Sargın
Tokat

Başkanvekili
Burhan Kara
Giresun

Üye
Abdullah Ulutürk
Afyon

Üye
Nezhat Aksu
Çorum

Üye
Ali Uyar
Hatay

Üye
Ömer Günbulut
Sivas

Üye
Mahmut Orhon
Yozgat

Anayasa Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Anayasa Komisyonu

Esas No.: 1/758, 2/433

Karar No.: 30

30.11.1990

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınızca, 15.11.1990 tarihinde Komisyonumuza gönderilen; 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı ile Ankara Milletvekilleri Alparslan Pehlivanlı ve Hazım Kutay'ın; 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi hakkında İhtüzüğün 35 nci maddesinin 2 nci fıkrası gereğince Anayasa Komisyonundan görüş isteyen Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunun yazısı Komisyonumuzun 21.11.1990 tarihli toplantısında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı temsilcilerinin de katılımıyla incelenmeye başlanmıştır.

Komisyonumuz, konunun önemini gözönüne alarak, daha detaylı ve sağlıklı bir inceleme yapılabilmesi için, konunun önce beş kişiden kurulan bir Alt Komisyonda incelenmesini kararlaştırmıştır.

Anayasa Komisyonunun 29.11.1990 tarihli toplantısında, Sağlık ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı temsilcileri de bulunduğu halde ekte sunulan Alt Komisyon raporu incelenmiş ve olumlu bulunarak aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonuna sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Kâmil T. Coşkunoğlu
Ankara
Muhalif

Kâtip
Nâim Geylani
Hakkâri

Üye
Hüdaî Oral
Denizli
Muhalefet şerhim eklidir

Üye
Alaattin Fırat
Muş

Başkanvekili
Ledin Barlas
Adana

Üye
Cengiz Dağyar
Antalya

Üye
Metin Emiroğlu
Malatya

Üye
Yılmaz Altuğ
Sivas

Üye
Güneş Müftüoğlu
Zonguldak

KARŞI OY

Süper emeklilerin mağdur olup olmadıkları Anayasanın 11 inci maddesi gözönünde tutularak incelenmelidir. Anayasa hükümleri tüm şahısları bağladığına göre Anayasa Mahkemesince iptal edilen bir kanuna müsteniden hak iddia etmek ve kazanılmış haktan bahsetmek Anayasanın bu açık hükmü karşısında bahis konusu olamaz. İdarenin bu tasarrufundan zarar gördüğünü iddia edenlerin Anayasanın sosyal güvenlik ve eşitlik kurallarına aykırı hak aramaları yerine Anayasanın 125 inci maddesine göre idare aleyhine tazminat davası açabilmeleri mümkündür.

Bu anayasal kurallara uygun olarak, eski emeklilerle arada bir fark husule gelmemesi ve Anayasanın 10 uncu maddesine göre eşitliğin ve sosyal adaletin sağlanabilmesi için de “süper emekli” diye ifade edilen emeklilerin emekli oldukları tarihte diğer normal emeklilere uygulanan hükümlerin uygulanması ve statülerinin bu şekilde devam etmesi ayrıca normal emeklilerden ayrı olarak ödedikleri 4 200 000 - 5 040 000 TL karşılığında kendilerine, aylık bağlama sistemi dışında, devamlı ve belli oranda ek bir ödemenin yapılması halinde süper emeklilerin zararlarının tazmin edileceği ve bu şekilde sorunun Anayasanın 2, 10 ve 60 ıncı maddelerine, hakkaniyete ve adalete uygun bir şekilde çözümleneceği düşüncesi ile çoğunluk kararına karşıyım.

Kâmil T. Coşkunoğlu
Anayasa Kom. Başkanı
Ankara

MUHALEFET ŞERHİ

1. Alt Komisyon raporuna geçen alıntılar ve hukuksal değerlendirmeler ve yapılan özetlemelere göre,

2. Getirilen yeni düzenleme, siyasal iktidarın bu konudaki tutarsızlığının olumsuz sonuçlarını bir ölçüde ortadan kaldırmaya yönelik olmakla beraber, ne var ki, temelinden bozukluk olduğundan bu düzenleme de sonuçta pek yararlı olmayacaktır.

Daha fazla prim ödeyene buna uygun emeklilik koşulu tanımak yerinde gibi görünürse de bunu herkese, her zaman yapmak gibi bir ilke benimsemek yerine çok özel koşullarla süper emekliliği devreye sokmak, onlardan para toplamaya yönelik bir tuhaf çaba idi. Anayasa Mahkemesinin ilk kararı bu bakımdan yerinde idi. Ancak, dondurma yasasını da aynı nedenlerle iptal yerine ortalama bir yol tuttuğu gözetilmektedir. Dondurma yasasına ilişkin karar süper

emekliliğin bir statü olarak devamını değil, onların zararlarının ödenerek genel uygulama alanı içine alınmalarına ilişkindir. Oysa bu yeni Yasa yine bu grup için bir özellik, bir tür ayrıcalık getirmektedir. Sorunun temelindeki çarpıklık budur. Yoksa bu yurttaşların haklarının verilmesini istiyoruz. Zararlarının giderilmesini istiyoruz. Öyle anlaşılıyor ki Hükümet, bunların paralarını en haklı biçimde geri verecek güce sahip olmadığı için ikinci kez bir orta yol tutmuştur. Belki de seçim hesabına dayalı olan bu görüş yine onların haklarını tam olarak ödeme-
mektedir. Zarar azaltılmakta, bir parça tatmin getirilerek yakınmalar kesilmese de boyutu küçültülerek istenmektedir. Gerçekte SSK nun aktüeryal durumu iyi saptanmalı tüm emeklilerine ödemeleri oranında ödeme sistemi getirilerek eşitlik ilkesi asla bozulmamalıdır. Bu hususları ayrıntıya inerek maddelere göre yansıtın komisyon raporu isabetli görülmektedir. Düzenleme, genel sınırlar dışına çıkmadan, topluca emeklilere iyileştirme getirecek biçimde yapılır, geçici bir madde ile süperlerin yarısı Anayasaya uygun olarak sarılır.

Yukarıda arz ettiğim nedenlerle Anayasa Mahkemesinin kararı ve bu kararın gerekçesi göz-
önüne alınarak karar istikametinde karara uygun yeni bir düzenleme yapılmasını saygı ile dile-
rim.

Hüdaî Oral
Denizli

Anayasa Komisyonu Alt Komisyon Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Anayasa Komisyonu Alt Komisyonu
Esas No. : 1/758, 2/433
Karar No. : 1

27.11.1990

ANAYASA KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Anayasa Komisyonunun 21.12.1990 tarihli toplantı gündeminde bulunan "506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı" ile Ankara Milletvekilleri Alparslan Pehlivanlı ile Hazım Kutay'ın "506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 nci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi" hakkında, İçtüzüğü'nün 35 nci Maddesine göre Anayasa Komisyonundan görüş isteyen Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunun yazısını görüşmek üzere kurulan Alt Komisyon 22 ve 26 Kasım 1990 tarihlerinde toplanmış, Başkanlığa Sivas Milletvekili Yılmaz Altuğ'u seçerek çalışmalarına başlamıştır.

Alt Komisyonun toplantılarına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı temsilcileri de katılmış ayrıca Türkiye İşçi Emeklileri Cemiyeti Genel Başkanı da dinlenilmiştir.

Alt Komisyonun görüşleri şöyle sıralanmıştır:

506 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR KANUNUNA 3395 SAYILI KANUN İLE GETİRİLEN BORÇLANMA SİSTEMİ

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa göre prim ödeme sistemi "Prime esas kazanç" esasına dayanmaktadır. Aynı şekilde bir sigortalıya bağlanacak aylık son beş yılın prime esas kazancı üzerinden tespit edilen gösterge tablosu derece ve kademe rakamı esas alınarak hesaplanmaktadır. 3395 sayılı Kanun çıkarılmadan önce prime esas ücretin tavanı olan 1400 gösterge rakamı ödenen prim ve bağlanan aylık bakımından yeterli düzeyde olmaması nedeniyle 3395 sayılı Kanunla iki amaç güdülmüştür.

Birinci amaç, yüksek ücret alanlara bu ücretleri üzerinden prim ödeme imkânının sağlanması ve dolayısıyla yüksek emekli aylığı bağlanması,

İkinci amaç, geçmişte yüksek ücret almasına rağmen, yasaların kısıtlayıcı hükümleri gereği düşük ücret üzerinden prim ödeyerek emekli olanlara da bu imkânın borçlanma yoluyla sağlanması.

Bu gerekçe ile normal gösterge tablosu (ki taban 700, tavan 1400'dür) na ilaveten üst gösterge tablosu (ki taban 1700, tavan 6400'dür) hazırlanmış ve Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğü konulmuştur.

Kanunun öngördüğü borçlanma hakkından yararlanmak için, 3395 sayılı Kanunun yayın tarihi olan 9.7.1987 tarihinden önce emekli olmak veya aylık bağlanması için yazılı olarak başvurmak şartı öngörülmüştür.

Ayrıca en yüksek göstergeden (1400) aylık bağlanmış olmak şartı da yasada belirtilmiştir.

— Müracaat için 6 aylık bir süre tespit edilmiş,

— Borçlanma miktarı ise, geçici gösterge tablosundan seçilen derece ve kademeye tekabül eden gösterge rakamının yürürlükteki kat sayı ile çarpımının % 20'si alınmak suretiyle tavan gösterge rakamı üzerinden ödenmesi gereken beş yıllık borçlanma bedeli 1987 yılı için 4 200 000 TL., 1988 yılı için 5 040 000 TL. olarak hesaplanmıştır.

Kanunda öngörülen altı aylık borçlanma süresi 1 Şubat 1988 tarihinde sona ermiştir. Bu süre içerisinde 62 578 kişi müracaat ederek borçlanmıştır. Bunlardan 54 000'i, 20.6.1987 tarihinden önce emekli olanlardır. 8 000'in ise, Kanunun kabul tarihi olan 20.6.1987 ile yayım tarihi olan 9.7.1987 tarihi arasında Kanundan yararlanmak amacı ile emekli oldukları tahmin edilmektedir.

506 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR KANUNUNUN GEÇİCİ 70 İNCİ MADDESİ İLE İLGİLİ OLARAK AÇILAN İPTAL DAVASI

— Kanunun borçlanma maddesi hakkında Anayasa Mahkemesi nezdinde 7'si Yargıtay, 3'ü de Samsun İş Mahkemesi olmak üzere 10 normal emekli vatandaş tarafından dava açılmıştır.

Yargıtay 10 uncu Hukuk Dairesi Geçici 70 inci madde ile düzenlenen hükümlerin, Anayasanın 2, 10, 60 ve 65 inci maddelerine aykırı olduğu iddiasını ileri sürmüştür.

Yargıtay 10 uncu Hukuk Dairesi iptal isteminin gerekçesini (özetle) şu hususlara dayandırmıştır.

“Anayasa Md. 2 (sosyal devlet ilkesi), Md. 10 (eşitlik ilkesi), Md. 60 (sosyal güvenlik hakkı) ve Md. 65'e (devletin malî kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde sosyal ve ekonomik görevlerini ifa ile yükümlü olması) aykırıdır.”

“Üst göstergenin altındaki derece ve kademelerden aylık alanların durumlarına uygun bir borçlanma hakkından yoksun bırakılmaları eşitliğe aykırıdır.”

“Sigortalılardan bir bölümü borçlanma yoluyla belirgin derecede yüksek, yaşlılık, malulük ve ölüm aylığına kavuşturulurken diğer kısmın bu haklardan yoksun bırakılması toplumun huzurunu bozar, millî dayanışmayı engeller ve adalet anlayışı ile bağdaşmaz.”

“Bu nedenle, bir hukuk devletinde böyle bir yasanın kabulü hukuk devleti ilkesine ve böylece Anayasa'nın 2 nci maddesine de ters düşer. Geçici 70 inci maddeye göre borçlanan kişi ödediği primlerin karşılığını en geç 22 ayda alabilecektir. Sosyal güvenlik kuruluşlarından T.C. Emekli Sandığında süper emeklilik uygulaması yoktur. Böylece kurumlar arasında da eşitsizlik ve farklılık yaratılmıştır. Kurum kaynaklarını tüketen ona haksız külfetler yükleyen sosyal güvenliği sağlamakta yetersiz duruma düşüren böyle bir borçlanma sistemi Anayasanın 60 ve 65 inci maddelerine açıkça aykırıdır.”

ANAYASA MAHKEMESİNİN İPTAL KARARI VE GEREKÇESİ

Gerek Yargıtay 10 uncu Hukuk Dairesi ve gerekse İş Mahkemesinin müracaatı üzerine konu Anayasa Mahkemesince incelenmiş ve mahkeme 26.10.1988 tarihli ve Esas Sayısı 1988/19 Karar Sayısı, 1988/33 sayılı Kararı ile Kanunun bu maddesini Anayasaya aykırı bulmuş ve iptal kararının Resmî Gazetede yayınlandığı 11.12.1988 tarihinden itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girmek üzere iptal etmiştir.

Anayasa Mahkemesi 26.10.1988 tarih ve E.1988/19 K. 1988/33 sayılı Kararında iptal konusunda şu hususları tespit etmiştir.

“Anayasanın 2 ve 60 ıncı maddeleri yönünden inceleme: Sosyal hukuk devleti güçsüzlere güçlüler karşısında koruyarak gerçek eşitliği yani, sosyal adaleti ve toplumsal dengeyi sağlamakla yükümlü devlet demektir. Hukuk devletinin amaç edindiği kişinin korunması, toplumda sosyal güvenliğin ve sosyal adaletin sağlanması yoluyla gerçekleştirilebilir, Sosyal Güvenlik Hukuku alanında oluşturulacak tüm kuralların özde bu kavrama uygun olması zorunludur.”

“Herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir.” Aynı sosyal güvenlik kurumu içinde riziko artıklığına girmiş sigortalılardan derecesi ne olursa olsun bir grubun diğerlerinden ayrılarak kendilerine özel denilecek bir güvenliğin sağlanması ve yine temelde birbirinden çok farklı olmayan yakın derece ve göstergede bulunanlar için çok farklı boyutlarda sosyal güvence öngörülerek kurumun kaynaklarının dengesiz bir biçimde tahsisi sosyal güvenliğin dayandığı ilkelerle bağdaşmaz. Sosyal güvenliğin temeli ve kurduğu düzene göre, alt ve üst sınırlar içerisinde kalan tüm sigortalılar aynı hukukî statü içinde bulunurlar. Böyle bir borçlanma türü borçlanmanın temel ilkelerine aykırılık oluşturmaktadır.”

Anayasanın 10 uncu maddesi yönünden inceleme:

“Sosyal Sigortalar kapsamı içerisinde bulunan sigortalılar aynı hukukî statü içerisinde özdeş durumda bulunan kişilerdir. Alt ve üst sınırlar içinde derecelenme sigortalıların değişik hukukî statüler içerisinde değerlendirilmeleri anlamında değildir. Sadece derece ya da kademeler arasındaki farkı göstermek için gözönünde tutulan maddî durumlara ilişkin bir konudur. Aynı durumlarda bulunan kişilerin yasanın öngördüğü haklardan aynı esaslara göre yararlanmaları

eşitlik ilkesinin gereğidir. Geçici 70 inci madde özel bir hak niteliğinde düzenlediği borçlanmayı haklı bir nedene dayanmaksızın gösterg tablosunun en üst göstergesinden aylık almaya hak kazananlara tanımıştır. En üst göstergede bulunanlarla diğer göstergelerde bulunanlar arasında sosyal güvenlik yönünden çok farklı durumlar yaratılmıştır. Aynı hakkın dengeli ve makul ölçülerde diğer göstergelerde bulunanlara da tanınması gerekir. Bu nedenle, anılan Geçici 70 inci madde Anayasanın 10 uncu maddesine aykırı bulunmuştur.”

506 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR KANUNUNA 3522 SAYILI KANUNLA EKLENEN GEÇİCİ 75 İNCİ MADDESİNİN UYGULANMASI

Kanunun ilgili maddesinin Anayasa Mahkemesince iptali üzerine doğan boşluğun doldurulması amacıyla 29.12.1988 tarihinde yürürlüğe giren 3522 sayılı Kanun ile süper emeklilerin aylıklarının 1400 göstergeden aylık almakta olanların aylıkları ile eşitleneceği tarihe kadar ve sosyal yardım zammı artışı yapılmaksızın, başka bir ifade ile dondurulmuş olarak ödenmesi hükme bağlanmıştır.

3522 sayılı Kanununun Anayasanın 2-5-10-13-60-121-122 ve 153 üncü madde hükümlerine aykırı olduğu ileri sürülerek Ana Muhalefet Partisi tarafından yasanın iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmuştur.

506 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR KANUNUNUN GEÇİCİ 75 İNCİ MADDESİ İLE İLGİLİ ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

3522 sayılı Kanunla yapılan bu düzenlemenin Anayasaya aykırı olduğu iddiasıyla Ana Muhalefet Partisince açılan iptal davası Anayasa Mahkemesince 12.12.1989 tarih ve Esas Sayısı 1989/11 Karar Sayılı 1989/48 sayılı Kararı ile reddedilmiştir.

Anayasa Mahkemesi red kararında özetle:

“3522 sayılı Kanun, temelde, Anayasa Mahkemesinin önceki kararının gereğini yerine getirmeyi ve Mahkeme Kararı sonucu ortaya çıkan hukukî boşluğu doldurmayı ve bu arada bozulan sosyal güvenlik ve eşitliği sağlamayı öngörmektedir.

Anayasa Mahkemesi kararı ile Anayasaya aykırılığı saptanan bir yasaya dayanılarak ileriye yönelik hak kazanılması veya kazanılmış bir haktan söz edilemez. Sonuç olarak yasa koyucu Anayasa Mahkemesi iptal kararının gereğini yerine getirmek üzere takdir ve tercihini kullanmış, bu amaca yönelik bir yöntem saptanmıştır.” denilmektedir.

Kararda ayrıca, “Bu yasanın Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmesi nedeniyle kazanılmış haktan söz edilerek aynı statüde farklı aylıkların ödenmesini sürdürmek olanaklı değilse de yürürlükteki yasaya dayanılarak ödeme yapan bu kişilerin zararlarının karşılanması devlete güven ilkesinin gereğidir.”

Görüldüğü üzere geçici 70 inci madde ile getirilen borçlanma sistemi Anayasaya aykırı bulunmuş, daha sonra çıkarılan aylıkların eşitlenmesine dair Kanunun iptali için açılan dava ise Anayasa Mahkemesince reddedilmiştir. Böylece konu hukuken tamamen sonuçlanmıştır.

KANUN TEKLİFİNİN İNCELENMESİ

Kanun teklifinin Anayasaya uygunluk durumunun incelenmesi konusunda 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa 3395 sayılı Kanunla eklenen Geçici 70 inci maddenin Anayasaya aykırı

olduğuna ilişkin Anayasa Mahkemesinin 26.10.1988 tarih ve Esas 1988/19 karar 1988/33 sayılı kararı ile aynı kanuna 3522 sayılı Kanunla eklenen Geçici 75 inci maddenin Anayasaya uygun olduğuna ilişkin Anayasa Mahkemesinin 12.12.1989 tarih Esas 1989/11 Karar 1989/48 sayılı Kararında yer alan gerekçelerinin detayı ile değerlendirilerek sonuca ulaşılmasında yarar görölmüştür.

Kanun Teklifi:

1. 3395 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih olan 9.7.1987 tarihinden önce 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa göre ve 991 sayılı Kanuna göre malullük, yaşılık ve ölüm sigortasında Gösterge Tablosunun en üst göstergesinden aylık almakta olanlara,

Bakanlar Kurulunun 22.7.1987 tarih ve 87/11994 sayılı Kararı ile yürürlüğe konulan geçici gösterge tablosundaki derece ve kademelerden hangisi üzerinden borçlanarak prim ödeyeceklerini altı ay içinde Sosyal Sigortalar Kurumuna yazılı olarak bildirmek,

Malullük, yaşılık ve ölüm aylığı alanın seçeceği kademe derecesinin göstergesine göre, her ay 30 gün itibariyle yürürlükteki kat sayı ve % 20 sigorta primi esasına göre hesaplanarak 5 yıl (60) ay karşılığının ödenmesini ihtiva eden borçlanma hakkı tanınmaktadır.

Kanun teklifinde önerilen borçlanma, 1987 ile 1992 yıllarını kapsayan ileriye yönelik bir borçlanmadır.

Aynı benzer sistem 1987 yılından önceki beş yılı kapsamak üzere 3395 sayılı Kanunla, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa eklenen geçici 70 inci maddede düzenlenmiştir.

Geçici 70 inci maddenin iptali ile ilgili Anayasa Mahkemesinin 26.10.1988 tarih ve E. 1988/19 K. 1988/33 sayılı Kararında; kanun teklifinde yer alan benzer borçlanma sistemini Anayasanın 2 ve 60 inci maddesi yönünden değerlendirilmesinde;

“Sosyal güvenlikten amaç, sosyal riskler nedeniyle karşılaşılan zararı sosyal sigorta yoluyla, sistemin öngördüğü esaslara göre asgarî ölçüde sağlamak olduğundan bu yolla, kaybedilen değerin karşılanması beklenemez. Böyle bir borçlanma türü Sosyal Sigortalar Hukuku sistemimizde hizmetlerin borçlandırılması olarak adlandırılan sistemden tamamen farklı ve borçlanmanın temel ilkelerine ters düşen bir durum yaratmıştır.”

Bu görüş doğrutusunda Kanun Teklifinde yer alan borçlanma sistemi Anayasanın 2 ve 60 inci maddelerine aykırıdır.

2. Kanun teklifi borçlanma yapan malullük, yaşılık ve ölüm aylığı alan aylıklıların sigorta aylıklarının, Kanun teklifinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Geçici 69 uncu maddesine göre yıllara göre kademeli olarak “Göstergeleri yükseltilecek” artırılması öngörmektedir.

Kanun teklifinde yer alan sisteme göre 9.7.1987 tarihinden önce 1400 göstergeden malullük, yaşılık ve ölüm aylığı alanların aylıkları örneğin 5000 geçici göstergeden borçlananlar için 1990 yılı için -4050-1991 yılı için- 5100- 1992 yılı için -6250-1993 yılı için-6400 göstergeye yükseltilecektir.

Bu husus ise, Anayasa Mahkemesinin 26.10.1988 tarih ve E. 1988/19 K. 1988/33 sayılı Kararında yer alan “Aynı Sosyal güvenlik kurumu içerisinde yer alarak bütünleşmiş, kaynaşmış ve aynı amaçlar için riziko ortaklığına girmiş sigortalılardan derecesi ne olursa olsun, bir grubun, diğerlerinden ayrılarak kendilerine “özel” denilebilecek bir güvenliğin sağlanması ve yine temelde birbirinden çok farklı olmayan yakın derece ve göstergede bulunanlar için çok farklı

boyutlarda sosyal güvence öngörülerek kurumun kaynaklarının dengesiz bir biçimde tahsisi, sosyal güvenliğin dayandığı ilkelere bağdaşmaz" görüşü doğrultusunda Anayasanın 2 ve 60 ıncı maddelerine aykırıdır.

3. Kanun teklifinin 3 üncü maddesi ile Kanun teklifindeki haklardan yararlanan malullük, yaşlılık ve ölüm aylığı alanların, bu haklardan yararlanmadan önceki aylıkları ile bu haklarından yararlandıktan sonraki aylıkları arasındaki fark Hazinece karşılanması öngörülmüştür.

Anayasanın 60 ıncı maddesine göre sosyal güvenlik devlet teminatı altında bir sistemdir. Ancak Devlet teminatı veya güvencesini, ilgili sosyal güvenlik kuruluşunun acz durumuna düşmesi halinde ve Anayasanın 2 inci maddesinde tanımlanan sosyal devlet ilkesi içinde devletin sosyal riziko ödemelerini üstlenmesi şeklinde anlamak gerekmektedir.

Bunun dışında, primli sisteme dayanan sosyal güvenlik normal uygulaması dahilinde devletin, bütçe gelirlerinden oluşan kaynaklarını, çok az sayıda Sosyal Sigortalar Kurumu emeklisine tahsisi de Anayasanın 60 ıncı maddesine aykırıdır.

Kanun teklifinin tümünü Anayasanın 10 uncu maddesi çerçevesinde incelenmesi halinde,

Bir sosyal güvenlik kuruluşu olan Sosyal Sigortalar Kurumu kapsamı içerisinde bulunan bütün sigortalılar aynı hukukî statü içerisinde özdeş durumda bulunan kişilerdir.

Bütün sigortalılar 506 sayılı Kanununun 77 nci maddesinde tanımlanan prime esas kazançları üzerinden ve asgarî ücretten az, prime esas kazanç üst sınırından fazla olmamak üzere, işçi hissesi ve işveren payından oluşan sigorta primlerini ödeyerek kısa ve uzun vadeli sigorta haklarından faydalanabilmektedirler.

Aynı sosyal risklere karşı asgarî ölçülerde güvence altına alınan ve aynı kurallara bağlı bulunan sigortalıların hukukî statülerinde de benzerlik bulunmaktadır. Ayrıca emeklilerin aylıklarının derece ve kademelere göre ayrı ayrı bağlanması da sosyal sigorta ilkeleri gereğidir. Bu derecelendirme emekli, dul ve yetimlerin değişik hukukî statüler içinde değerlendirilmesi anlamına da gelmez.

Bu gerekçeler doğrultusunda;

1. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 62 nci maddesine göre işinden ayrıldıktan sonra yazılı talepte bulunan, 54 üncü maddesine göre malul olan 66 ncı maddeye göre ölüm aylığı almaya hak kazanan aylıklılardan 9.7.1987 tarihinden önce 1400 göstergeden aylık alanlara borçlanma hakkı tanınması,

2. Sosyal güvenlik sistemimizde, malullük, yaşlılık ve ölüm aylığının hesaplanmasına esas derece ve kademe göstergesi kişi için sabit bir statüyü oluşturur iken, Kanun teklifinde belirtilen kişilere bu statünün yıllar içinde artan bir gösterge sistemi ile yansıtılması,

3. Kendi serbest iradesi ile emekli olarak yaşlılık aylığı alan, çalışma gücünün % 60 ını kaybederek malul olup, malullük aylığı alan, ölecek geride bıraktığı hak sahibine ölüm aylığı bağlanan sigortalıların, ileriye yönelik (1987-1992 yılları için) 5 yıl, bir hizmet aktine dayanarak bir veya birkaç işveren yanında çalışan kimse olarak varsayılması,

Anayasanın 10 uncu maddesine aykırıdır.

KANUN TASARISININ İNCELENMESİ

3522 sayılı Kanunla yapılan yasal düzenleme ile ilgili olarak Anayasa Mahkemesinin 12.12.1989 tarihli E: 1989/11; K: 1989/48 sayılı kararında "Hemen açıklamak gerekir ki, iptal kararı sonunda gerçekleşen ve kaçınılması olanaksız bu durum nedeni ile, yasa koyucunun 3522 sayılı yasanın düzenlenmesi sırasında ilgililerin mağduriyetlerinin önlenmesini de bir ölçüde gözetmesi ile konunun değişik yönlü ve uygulamaya yönelik olmasından, Anayasaya aykırılık oluşturan bir nitelik görülmemekte ise de, uygulama sonuçlarının yeniden değerlendirilerek mağduriyet konusunun yukarıda belirtilen esaslarla genel hukuk ilke ve uygulamaları doğrultusunda adaletli ve güvenilir bir biçimde çözümlenmesi zorunludur." hususlarına ayrıca yer vererek konunun genel hukuk ve ilke esasları dahilinde adaletli ve güvenilir bir biçimde çözümlenmesini öngörmüştür.

Anayasa Mahkemesi bu kararında ayrıca "...yürürlükteki yasaya dayanılarak ödeme yapan bu kişilerin zararlarının karşılanması Devlete güven ilkesinin gereğidir." demek suretiyle uygulama sonuçlarının yeniden değerlendirilerek varsa mağduriyet konusunun çözümlenmesini istemektedir.

Anayasa Mahkemesinin bu görüşleri doğrultusunda Kanun Tasarisına bakıldığında, borçlanma yapan emeklilerin mağduriyetlerini ortadan kaldırmak üzere yeni bir yasal düzenleme yapılmasının amaçlandığı görülmektedir. Ancak, bu düzenleme yapılırken % 50 aylık bağlama oranının esas alınmasının yeni mağduriyetlerin doğmasına neden olacağı açıktır.

SONUÇ

Konuyu bütün boyutları ile inceleyen Alt Komisyon, kamuoyunda "süper emekli" şeklinde adlandırılan emeklilerin mağduriyetlerini kabul ederken, bu mağduriyetin Anayasa Mahkemesi kararları doğrultusunda giderilmesinin devlete güven ilkesinin gereği olduğunu da kabul etmiştir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, Ankara Milletvekilleri Alpaslan Pehlivanlı ve Hazım Kutay'ın tekliflerinin Anayasanın 2, 10 ve 60 ıncı maddelerine aykırı olacağı düşünülmüştür.

Tasarı doğrultusunda yapılacak bir düzenlemenin ise Anayasaya uygun olacağını ancak, Tasarının 1 inci maddesinde sözü edilen % 50 aylık bağlama oranının ise sabit tutulmayıp her emeklinin hak ettiği yüzde üzerinden esas alınmasının hakkaniyet kuralına uygun olacağını düşünen Alt Komisyon, bu önerinin Anayasa Komisyonuna sunulmasına karar vermiştir.

Raporumuz Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Yılmaz Altuğ
Sivas

Üye
Cengiz Dağyar
Antalya

Üye
Cumhur Kestin
Hakkâri

Üye
Metin Emiroğlu
Malatya

Üye
Güneş Müftüoğlu
Zonguldak

(26.11.1990 tarihli toplantıda bulunamadı.)

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu
Esas No. : 1/758, 2/433
Karar No. : 6

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığınca, Komisyonumuza havale edilen "506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı" ile "Ankara Milletvekilleri Alpaslan Pehlivanlı ve Hazım Kutay'ın 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi" Komisyonumuzun 15.11.1990 tarihli 9 uncu Birleşiminde ilgili Bakan ve Bakanlık temsilcileri ile teklif sahiplerinin de katılması ile görüşülmüştür.

Komisyonumuzun bundan önceki toplantısında aynı konuda Anayasa Mahkemesinin 26.10.1988 tarih ve E.1988/19 K.1988/33 sayılı iptal kararı ve 12.12.1989 tarih ve E.1989/11, K.1989/48 sayılı red kararı olduğu dikkate alınarak, İçtüzüğün 39 uncu maddesi gereği Kanun Tasarı ve Kanun Teklifinin Anayasaya aykırılığının belirlenmesi için Anayasa Komisyonunun görüşünün alınmasının uygun olacağı kararlaştırılmıştı.

Komisyonun 10.1.1991 tarihli toplantısında, Anayasa Komisyonunun görüşünde yer alan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklenmesi ve Geçici 75 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun teklifinin Anayasanın 2-10 ve 60 ıncı maddelerine aykırı olduğu, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine dair Kanun Tasarısının Anayasaya aykırı olmadığı hakkındaki raporu üzerinde görüşülmüştür.

Komisyonun 17.1.1991 tarihli toplantısında Tasarı ve Teklif birleştirilerek Anayasa Komisyonunun, raporu doğrultusunda Kanun Tasarısı esas alınarak görüşmelere geçilmiştir.

506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısının 1 inci maddesi ile 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa eklenmesi öngörülen geçici 76 ncı madde, üzerinde verilen bir önerge ile Sosyal Sigortalar Kurumundan malullük aylık ve ölüm sigortasından aylık almakta olup 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Anayasa Mahkemesince iptal edilen geçici 70 inci madde hükümlerine göre 4 200 000 TL. borçlanma primi ödeyenlere 330 000 TL. telafi edici ödeme yapılması, 5 040 000 TL. borçlanma primi ödeyenlere 400 000 TL. telafi edici ödeme yapılmasını öngörmektedir.

Buna göre 330 000 TL. telafi edici ödeme miktarı 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa göre son beş yıl tavandan prim ödeyen sigortalıların Kanun Tasarısının Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulduğu (1990 yılında) tarih itibarıyla aylık almaya hak kazanacakları 4050 gösterge 352 katsayı % 50 oranına göre bulunan aylık ile Kanun Tasarısı kapsamına giren aylıklara ödenen 1560 gösterge 352 katsayı % 70 oranına göre hesaplanan aylık arasındaki fark dikkate alınarak hesaplanmıştır.

Kanun Tasarısı kapsamına giren bir kısım sigortalıların 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Anayasa Mahkemesince iptal edilen Geçici 70 inci maddeye göre 5 040 000 TL. borçlanma primi ödemiş oldukları dikkate alınarak ve doğabilecek bir haksızlığı önlemek üzere;

5 040 000 TL.'nin 4 200 000 TL.'ye göre artış oranı esas alınarak 4 200 000 TL. borçlanma primi ödemiş olan sigortalılara verilmesi öngörülen 330 000 TL. Telif Edici Ödeme miktarı 5 040 000 TL. borçlanma primi ödemiş olan sigortalılar için 400 000 TL. olarak tespiti öngörülmüştür.

4 200 000 TL. ve 5 040 000 TL. dan daha az borçlanma primi ödemiş olanlara ödenecek telif edici ödeme miktarı ise ödedikleri borçlanma primi ile orantılı olarak hesaplanacaktır.

Tespit edilen 330 000 TL. ve 400 000 TL. telif edici ödeme miktarları, 1 Temmuz 1991 tarihi itibarıyla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre Bakanlar Kurulu kararı veya Bütçe Kanunu ile belirlenen ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa ek 20 nci maddesinde tanımlanan, aylık ve gelirlerin hesaplanmasında uygulanan katsayının artışı oranında artırılarak hak sahiplerine ödenecektir.

Ödeme dönemlerine göre peşin ödenen telif edici ödemenin ölüm halinde geri alınmayacağı, hak sahibi kız çocuklarının evlenmeleri nedeniyle Ek 12 nci maddeye göre ödenen evlenme yardımının hesabında telif edici ödeme nazara alınmayacaktır. Telif edici ödeme her türlü vergi, resim ve harçtan muaf tutulacaktır.

Önerge üzerinde yapılan görüşmelerde ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının da önerge üzerindeki açıklamalarından sonra önerge kabul edilmiş ve Geçici 76 ncı madde yeniden düzenlenmiştir.

Tasarının Geçici 77 nci maddesi ile yürürlük ve yürütme maddeleri olan 2 ve 3 üncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz havalesi gereği Plan ve Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan
Mustafa Balçılar
Eskişehir

Kâtip
Hamdi Özsoy
Afyon

Üye
Neuzat Aksu
Çorum

Üye
Mustafa Kul
Erzincan
Muhallifim

Üye
Ali Uyar
Hatay
Muhallifim

Başkanvekili
Burhan Kara
Giresun

Üye
Abdullah Ulutürk
Afyon
Muhallifim

Üye
Ahmet Küçükkel
Elazığ

Üye
Mehmet Akdemir
Gaziantep

Üye
Tufan Doğu
Muğla
Muhallifim

Üye
Halil Çulhaoğlu
İzmir
Muhالیfım

Üye
Doğan Baran
Niğde

Üye
Talat Sargın
Tokat

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Plan ve Bütçe Komisyonu
Esas No. : 1/758, 2/433
Karar No. : 153

1.2.1991

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 12.11.1990 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan “506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklennesine Dair Kanun Tasarısı” ile “Ankara Milletvekilleri Alpaslan Pehlivanlı ve Hazım Kutay’ın; 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa Bir Madde Eklennesi ve Geçici 75 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi” önhavalesi gereği Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunca İctüzüğün 36 ncı maddesi uyarınca birleştirilerek görüşülmesi kararlaştırıldıktan sonra, aynı konu ile ilgili Anayasa Mahkemesinin verdiği kararlar dikkate alınarak kanun tasarısı ile teklifinin Anayasaya aykırılığının değerlendirilmesi açısından İctüzüğün 39 uncu maddesi gereğince Anayasa Komisyonunda görüşülmesi uygun görülmüş, Anayasa Komisyonunun görüşü alındıktan sonra söz konusu tasarı ve teklif Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunda tekrar görüşülmüştür. Netice olarak tasarı 21.1.1991 tarihinde Komisyonumuza sevk edilmiş ve Komisyonumuzun 30.1.1991 tarihinde yaptığı 40 ıncı birleşiminde Hükümeti temsilen Devlet Bakanı Mustafa Taşar’ın Başkanlığında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Maliye ve Gümrük Bakanlıkları ile Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, 3395 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa eklenen Geçici 5 inci madde ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği 9.7.1987 tarihinde malullük, yaşlılık ve ölüm sigortalarından gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık almakta olanlar ile aylık talebinde bulunmuş olup henüz işlemleri tamamlanmamış olanlardan gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık bağlanmaya hak kazananlara yeni bir borçlanma olanağı tanınmış, borçlanmanın şartlarını yerine getirenlerin yeni göstergeleri tespit edilmiş ve bunlara göre aylık bağlanması öngörülmüştür. Kanunda öngörülen altı aylık borçlanma süresi içerisinde 62 578 kişi müracaat ederek borçlanmıştır. Kanunun borçlanma maddesi hakkında Anayasa Mahkemesi nezdinde 7’si temyiz suretiyle Yargıtayda 3’ü de Samsun İş Mahkemesinde olmak üzere 10 normal emekli vatandaş tarafından dava açılmıştır. Yargıtay 10 uncu İ’ukuk Dairesi Geçici 70 inci madde ile düzenlenen hükümlerin Anayasanın 2, 10, 60 ve 65 inci maddeler-

rine aykırı olduğu iddiasını ileri sürmüştür. Gerek Yargıtay 10 uncu Hukuk Dairesi ve gerekse Samsun İş Mahkemesinin müracatı üzerine konu, Anayasa Mahkemesince incelenmiş ve mahkemenin 26.10.1988 tarihli ve Esas Sayısı 1988/19 Karar Sayısı 1988/33 Sayılı Kararı ile Kanunun bu maddesi Anayasaya aykırı bulunmuş ve iptal kararının Resmi Gazetede yayınlandığı 11.12.1988 tarihinden itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girmek üzere iptal etmiştir. Kanununun ilgili maddesinin Anayasa Mahkemesince iptali üzerine doğan hukukî boşluğun doldurulması amacıyla 29.12.1988 tarihinde yürürlüğe giren 3522 sayılı Kanun ile süper emeklilerin aylıklarının 1400 göstergeden aylık almakta olanların aylıkları ile eşitleneceği tarihe kadar ve sosyal yardım zammı artışı yapılmaksızın, başka bir ifade ile; dondurulmuş olarak ödenmesi, hükme bağlanmıştır.

Ancak, söz konusu kanuna göre borçlanmak suretiyle emekli olanların mağduriyetleri bir anlamda önlenememiş bulunduğu için bu kişilerin mağduriyetlerini giderici hüviyet taşıyan bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur.

Tasarı ile, borçlanma yapan emeklilerin söz konusu mağduriyetlerini ortadan kaldırmak üzere yeni bir yasal düzenleme yapılmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda yapılan görüşmelerde;

— Ücretlerin dondurulduğu tarihten bu yana mağdur olanlara ödenecek telafi edici ödemenin yürürlük tarihinin kanunun yayımını takip eden ödeme döneminde başlamasının yanlış olduğu,

— Sosyal güvenlik sistemimizdeki eksiklikleri gidermek amacıyla kökten çözümler getiren, ortak normlara ihtiyaç duyulduğu,

— Ödemelere esas alınacak gösterge rakamının (5100) olarak tespit edilmesi gerektiği,

— Sosyal Sigortalar Kanununa tabi personel arasında ne kadar süper emekli bulunduğu,

— Telafi edici ödemenin malî yükünün ne kadar olacağı,

— Mağdur olan kişilere yapılacak telafi edici ödemenin yürürlük tarihinin daha geriye çekilebileceği,

— Ödemelere esas alınacak gösterge rakamının (5100) olarak tespit edilmesinin, Anayasaya aykırı olan bir konuyu tekrar ihya etmek anlamına geldiği,

— Sosyal Sigortalara tabi personel içinde süper emeklilerin oranının 31.12.1990 tarihi itibarıyla % 3.8 olduğu, süper emeklilere ayrılan malî kaynağın ise 15.1.1991 tarihi itibarıyla tüm ödemelerin % 5.3'ünü oluşturduğu,

— Telafi edici ödeme ile gelen malî yükün bir ay için 11 milyar TL. sına ulaştığı, şeklinde cevap verilmiştir.

Bu görüşmelerden sonra tasarının tümü benimsenerek Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunun kabul ettiği metin esas alınmak suretiyle maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu metninin;

— Çerçeve 1 inci maddesiyle 506 sayılı Kanuna eklenen geçici 76 ncı maddenin (a) fıkrasında yer alan "geçici madde" ibaresi konuya açıklık getirmek amacıyla "Geçici 70 inci madde" şeklinde düzenlenmiş, Geçici 77 nci madde ise aynen kabul edilmiştir.

Yürürlüğe ilişkin 2 nci madde, mağdur olan kişilerin mağduriyetlerini hafifletebilmek amacıyla telafi edici ödemelerin 1.1.1991 tarihinden geçerli olmasını sağlamak suretiyle yeniden düzenlenmiş ve madde bu değişikliklerle kabul edilmiştir.

— Yürütmeye ilişkin 3 üncü madde aynen kabul edilmiştir.

Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Yusuf Bozkurt Özal
Malatya

Sözcü
Reşit Ülker
İstanbul

Üye
Mehmet Deliceoğlu
Adıyaman

Üye
Ömer Okan Çağlar
Aydın

Üye
A. Şamil Kazoğlu
Bolu

Üye
Ayhan Uysal
Çanakkale

Üye
İsmail Şengün
Denizli

Üye
Mehmet Kahraman
Erzurum

Üye
Etem Cankurtaran
İçel
Muhalefet şerhim eklidir

Üye
Birgen Keleş
İzmir
Muhalefet şerhim ektedir

Başkanvekili
Hazım Kutay
Ankara

Üye
Mehmet Ali Bilici
Adana

Üye
Nihat Türker
Afyon

Üye
Hilmi Ziya Postacı
Aydın

Muhalefet Şerhim eklidir

Üye
Sait Ekinci
Burdur

Üye
Ünal Akkaya
Çorum

Üye
Erdal Kalkan
Edirne

Muhalefet şerhim eklidir.

Üye
A. Aykon Doğan
Isparta
İmzada bulunamadı

Üye
Erol Güngör
İzmir

Muhalefet şerhim ektedir.

Üye
Ülkü Söylemezoğlu
Kahramanmaraş
İmzada bulunamadı

Üye
Mahmut Alınak
Kars
Muhalefet şerhim ektedir.

Üye
Mustafa Şahin
Kayseri
Üye
Alaettin Kurt
Kocaeli
Muhalefet şerhim ektedir.

Üye
Ali Talip Özdemir
Konya

Üye
Mahmut Öztürk
Niğde
Muhalefet şerhim ektedir.

Üye
Şakir Şeker
Sivas

Üye
Cemal Seymen
Nevşehir
Muhalefet şerhim ektedir.

Üye
Şevki Gögüşger
Kırşehir

Üye
Mustafa Dinek
Konya

Üye
Sümer Oral
Manisa
İmzada bulunamadı

Üye
Birsel Sönmez
Niğde

Üye
Enis Tütüncü
Tekirdağ
Muhalefet şerhim ektedir.

Üye
Tevfik Ertüzün
Zonguldak
Muhalefet şerhim ektedir.

MUHALEFET ŞERHİ

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına,

1/758 Sayılı Kanun Tasarısının oylanması sırasında olumsuz oy kullandık. Çünkü, Yasa Tasarısında yer alan telafi edici ödemeler süper emeklilerin zararını ortadan kaldırmamaktadır. Geçici madde 76'yı süper emekliler lehine değiştirmek için verdiğimiz önergeler de reddedilmiştir.

Etem Cankurtaran
İçel

Cemal Seymen
Nevşehir

Enis Tütüncü
Tekirdağ

Hümi Ziya Postacı
Aydın

Erdal Kalkan
Edirne

Birgen Keleş
İzmir

Erol Güngör
İzmir

MUHALEFET ŞERHİ

Yapılan değişiklikler süper emeklilerin bugüne kadar uğradıkları mağduriyeti telafi etmediği gibi, bundan sonra da kendileri ile aynı durumda olan emeklilere göre ciddi maddi kayıplar karşısında kalmalarına yol açacaktır.

Kanun kapsamında bulunanların istedikleri takdirde, ödedikleri primleri hiçbir nema almadan geri alma durumunda bırakılmalarını hakkaniyet ve adalet ilkeleri ile bağdaştırmak mümkün değildir.

Bu nedenlerle kanun tasarısına muhalifiz.

Tevfik Ertüzün
Zonguldak

Alaettin Kurt
Kocaeli

Mahmut Öztürk
Niğde

MUHALEFET ŞERHİ

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa iki geçici madde eklenmesine ilişkin yasaya muhalifim. Çünkü sözkonusu yasa, süperzedeler olarak adlandırılan insanların sorunlarına hiçbir çözüm getirmemektedir. Kısmi çözüm, 515 000 TL. sının ödenmesidir. 6400 gösterge esas alınmalı ve yasa, Anayasa Mahkemesince iptal kararı verildiği tarihten itibaren yürürlüğe girmelidir.

Mahmut Alınak
Kars

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 76. — Malullük, yaşlılık ve ölüm sigortalarından aylık bağlananlardan Geçici 70 inci madde uyarınca kuruma borçlanma primi olarak 4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. sı ödemiş bulunanların aylıkları; 4050 gösterge, cari katsayı ve % 50 aylık bağlama oranı esas alınarak ödenir.

Yukarıdaki miktarlardan daha az borçlanma primi ödemiş olanların göstergeleri, ödedikleri borçlanma primi ile orantılı olarak tespit edilir.

**SAĞLIK VE SOSYAL İŞLER
KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METİN**

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa aşağıdaki Geçici Maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 76. — a) Geçici madde uyarınca kuruma borçlanma primi ödeyerek malulluk, yaşlılık veya ölüm sigortasından aylık almakta olanlardan, 4 200 000 TL. borçlanma primi ödeyenlere malulluk, yaşlılık ve ölüm aylığı aldıkları sürece ve aylıklarla birlikte 330 000 TL.; 5 040 000 TL. ödemiş olanlara 400 000 TL. telafi edici ödeme yapılır.

4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. dan daha az borçlanma primi ödemiş olanlara yapılacak telafi edici ödeme, ödedikleri borçlanma primi ile orantılı olarak hesaplanır.

Telafi edici ödeme bu Kanuna göre ödenmekte olan gelir ve aylıklara uygulanan kat-sayıdaki artış oranında arttırılır.

Ödeme dönemlerine göre peşin ödenen telafi edici ödeme, ölüm halinde geri alınmaz.

b) Ölüm aylığı almakta olanlara yapılacak telafi edici ödeme, ölüm aylığı ödenmesine imkân veren her tahsis dosyası için ayrı ayrı hesaplanır ve tamamı hak sahiplerine eşit şekilde paylaşılırak ödenir.

c) Hak sahibi kız çocuklarının evlenmeleri nedeniyle, Ek 12 nci maddeye göre ödenen evlenme yardımının hesabında, telafi edici ödeme nazara alınmaz.

d) Telafi edici ödeme almaya hak kazandıktan sonra ölen aylıklının hak sahipleri hakkında da yukarıdaki esaslara göre işlem yapılır.

**PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN**

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa aşağıdaki Geçici Maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 76. — a) Geçici 70 inci madde uyarınca kuruma borçlanma primi ödeyerek malulluk, yaşlılık veya ölüm sigortasından aylık almakta olanlardan, 4 200 000 TL. borçlanma primi ödeyenlere malulluk, yaşlılık ve ölüm aylığı aldıkları sürece ve aylıklarla birlikte 330 000 TL.; 5 040 000 TL. ödemiş olanlara 400 000 TL. telafi edici ödeme yapılır.

4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. dan daha az borçlanma primi ödemiş olanlara yapılacak telafi edici ödeme, ödedikleri borçlanma primi ile orantılı olarak hesaplanır.

Telafi edici ödeme bu kanuna göre ödenmekte olan gelir ve aylıklara uygulanan kat-sayıdaki artış oranında arttırılır.

Ödeme dönemlerine göre peşin ödenen telafi edici ödeme, ölüm halinde geri alınmaz.

b) Ölüm aylığı almakta olanlara yapılacak telafi edici ödeme, ölüm aylığı ödenmesine imkân veren her tahsis dosyası için ayrı ayrı hesaplanır ve tamamı hak sahiplerine eşit şekilde paylaşılırak ödenir.

c) Hak sahibi kız çocuklarının evlenmeleri nedeniyle, Ek 12 nci maddeye göre ödenen evlenme yardımının hesabında, telafi edici ödeme nazara alınmaz.

d) Telafi edici ödeme almaya hak kazandıktan sonra ölen aylıklının hak sahipleri hakkında da yukarıdaki esaslara göre işlem yapılır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

GEÇİCİ MADDE 77. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde kuruma yazılı olarak başvuranların, geçici 70 inci madde uyarınca kuruma ödedikleri borçlanma prim tutarının tamamı kendilerine iade edilir. Primleri iade edilenler hakkında Geçici 76 ncı madde hükmü uygulanmaz.”

MADDE 2. — Bu Kanun yayımını takip eden ödeme dönemi başında yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Y. Akbulut

Başbakan

Devlet Bakanı

M. Keçeciler

Devlet Bakanı

H. Doğan

Devlet Bakanı

C. Çiçek

Devlet Bakanı

V. Dinçerler

Devlet Bakanı

İ. Özarslan

Devlet Bakanı

İ. Özdemir

Devlet Bakanı

K. Akkaya

Adalet Bakanı

M. O. Sungurlu

İçişleri Bakanı

A. Aksu

Maliye ve Gümrük Bakanı

A. Kahveci

Bayındırlık ve İskan Bakanı

C. Altınkaya

Ulaştırma Bakanı

C. Tüncer

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

İ. Aykut

Enerji ve Tab. Kay. Bakanı

F. Kurt

Devlet Bakanı

K. İnan

Devlet Bakanı

G. Taner

Devlet Bakanı V.

M. Yazar

Devlet Bakanı

M. Yazar

Devlet Bakanı

E. Komukman

Devlet Bakanı

M. Taşar

Devlet Bakanı

H. Özüç

Millî Savunma Bakanı

İ. S. Giray

Dışişleri Bakanı

A. Bozer

Millî Eğitim Bakanı

A. Akyol

Sağlık Bakanı

H. Şıvgın

Tarım, Orman ve Köyüşleri Bakanı

L. Kayalar

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Ş. Yürür

Kültür Bakanı

N. K. Zeybek

Turizm Bakanı

İ. Aküzüm

(Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

e) Telafi edici ödeme, 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkındaki Kanunun hesaplaşma ile ilgili hükümlerinin uygulanmasında nazara alınmaz.

f) Telafi edici ödeme her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

GEÇİCİ MADDE 77. — Tasarının Geçici 77 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

e) Telafi edici ödeme, 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkındaki Kanunun hesaplaşma ile ilgili hükümlerinin uygulanmasında nazara alınmaz.

f) Telafi edici ödeme her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

GEÇİCİ MADDE 77. — Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu metnini Geçici 77 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Bu Kanun 1.1.1991 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu metninin 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

